

IV.

Betænkning

over

Forslag til Lov, angaaende Pensioneringen af de i Høifalig Enkedronning Marie Sophie Frederikkes Tjeneste staaende Hofbetjente med Flere.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg.)

Udvalget, der har været nedsat, for at undersøge det af Regjeringen forelagte ovennævnte Forslag, bestaaende af Folkethingsmændene Raben, Schou, L. Schøler, Tscherning, G. Winther, har nu sluttet denne Undersøgelse. Udbyttet heraf forelægges Thinget i efterstaaende Bemærkninger. Det har ikke undgaaet Udvalgets Dymærksomhed, hvorfor der i Pensionens 2den Paragraph findes en Bestemmelse, der holder Afgjørelsen af Statens Pensionsovertagelser ved „en af de nuværende Apanagers Dphør“, udenfor Lovens almindelige Bestemmelser, og henviser den til en særlig Lov for hvert enkelt Tilfælde. Det var naturligt, at Lovgiveren ikke kunde ville, at en Lov, hvis Anvendelse er begrændset til saadanne Stats-tjenere, som af Kongen ere udnævnte til at beklæde de i Genhold til Finantsloven lønede Statsembeder, tillige blev gjort gjældende under Forhold, hvor saavel deres Antal som Lønningssvilkaar, for hvem der skulde aabnes Adkomst til Pension, ikke have anden Begrændsning end den Apanageredes Formuenhed, større eller mindre Hang til at holde en talrig og kostbar Dmgivelse og Betjening, ja, man kunde gjerne sige, større eller mindre Tilboielighed til at blive Forsørger for et Antal begunstigede Personer og Familier. Paa den anden Side har Udvalget tilfulde erkendt, at Meningen med en saadan Bestemmelse ikke kan have været at affære Udfigten til en passende, ja forholdsvis rundelig Pension til de

høie apanagerede Personers efterladte Dmgivelser og Betjente; det maa nemlig erkjendes for vigtigt, i den monarchiske Stat, at bidrage til, at de høie Personer, som staae Thronen nær, finde Hengivenhed, Trofast, Dhygtighed og Nidkærhed hos disse, hvortil det unægteligen bidrager i en ikke uvæsentlig Grad, at en taalelig Livsforsørgelse er stillet i Udfigt som Belønning for dem, som have vidst at vinde den Apanageredes Gunst og Tillid, og derved at forblive i Sammes Tjeneste. Det er vistnok ogsaa denne, efter Udvalgets Formening, vel begrundede Betragtningmaade, der aabenbarer sig i den Høifaliges testamenteriske Bestemmelse, nedskreven i Mai 1839, hvor det hedder:

„Mine Dmgivelser og Betjente anbefaler jeg til min inderlig elskede Gemals og Konges Godhed og Naade. Efter mit Dnske skulle Alle beholde deres hele **Sage** som Pension“

og gjentages i andre Udtryk efter Kongessketet, idet der i Februar 1840 er givet følgende Paategning:

„Jeg anbefaler mine Dmgivelser og Betjente til den nuværende Konges Naade. Gud lønne ham allerede her i Livet for hans Godhed imod mig“